NORAKSTS
Lieta Nr.A42422805
AA43-0126-08/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 12.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneses I.Amona un S.Zakrevska,

piedaloties pieteicējam *Z.M.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts zemes dienesta pārstāvei Solvitai Kopko,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *Z.M.* pieteikuma par Valsts zemes dienesta faktisko rīcību, pienākuma uzlikšanu izsniegt izziņu un atlīdzinājuma piedziņu, sakarā ar *Z.M.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 6.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 8.augustā *Z.M.* vērsies Valsts zemes dienestā (turpmāk – VZD), lūdzot izsniegt izziņu ar informāciju par to, kam piederēja dzīvoklis J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam.

VZD ģenerāldirektors ar 2005.gada 8.septembra lēmumu Nr.M-859/2B-1fiz/729 noteica, ka uz šo jautājumu VZD ir sniedzis atbildi 2004.gada 15.septembra vēstulē Nr.1-11/6648, kuru *Z.M.* nav apstrīdējis likumā noteiktā kārtībā. Bez tam lēmumā norādīts, ka dzīvokļa īpašums Rīgā, J.Vācieša ielā 3-15 ir ierakstīts zemesgrāmatā un pieder fiziskai personai – *A.M.*.

[2] 2005.gada 6.oktobrī *Z.M.* (turpmāk arī – pieteicējs) iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par VZD faktisko rīcību, pienākuma uzlikšanu izsniegt izziņu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 5000 apmērā.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem:

[2.1] Uz savu 2005.gada 8.augusta iesniegumu atbilde sniegta tikai 2005.gada 8.septembrī. Saņemtajā atbildē nekas nav teikts par dzīvokļa īpašuma piederību laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam. Pieprasīto ziņu nesagatavošanu un neizsniegšanu VZD nekādi nepaskaidroja.

Saskaņā ar likumu „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās", ja VZD kompetencē neietilpst

pieteicēja iesniegumā norādītā jautājuma izskatīšana, tam septiņu dienu laikā iesniegums jānosūta kompetentai institūcijai. Tā kā tas netika darīts, pieteicējs ir maldināts par to, ka VZD var risināt viņu interesējošo jautājumu pēc būtības.

[2.2] Uz pieteicēja 2005.gada 22.jūnija iesniegumu VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa informēja, ka atbilde uz to tiks sniegta 30 dienu laikā, jo ir nepieciešama papildu pārbaude.

Pēc 30 dienu termiņa notecēšanas 2005.gada 22.jūlijā pieteicējs no VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas saņēma 2004.gada 15.septembra vēstules Nr.1-1.1./6648 kopiju uz vienas lapas. Atbildes uz uzdoto jautājumu par dzīvokļa Nr.15 piederību tā arī nebija.

[2.3] VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa 30 dienu laikā neinformēja pieteicēju par veiktās pārbaudes rezultātiem.

Ar šo jautājumu pieteicējs vērsās pie VZD ģenerāldirektora, no kura arī pieteicējs nesaņēma atbildi uz savu jautājumu.

[2.4] VZD neievēroja likumu „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās", proti, netika ievērots atbildes sniegšanas termiņš, netika sniegta starpatbilde par atbildes sniegšanas termiņa pagarināšanu un nav sniegti nekādi paskaidrojumi.

[2.5] VZD sniedza pieteicējam nepatiesas ziņas, un uz to pamata izsniedza nepareizu izziņu.

Pieteicējs uzskata, ka ir apzināti maldināts un provocēts celt prasību tiesā pret *A.M.*, jo vēl 2004.gada 6.aprīlī īpašuma tiesības nostiprinātas uz citas personas vārda, un dzīvoklis Nr.15 *A.M.* vairs nepieder.

[2.6] VZD savu atbildi pamato ar Civillikuma 994.pantu, kas ir stājies spēkā ar 1992.gada 1.septembri. Tai pat laikā pieteicēju interesējošā laika posma sākums ir 1992.gada 3.augusts.

[2.7] Dzīvokļa īpašuma Nr.15 pastāvēja kā fiziskas personas īpašums kopš 1992.gada 3.augusta, kaut gan tolaik vēl nebija spēkā Civillikuma Lietu tiesību daļa un zemesgrāmatu nodaļas uzsāka savu darbību tikai ar 1993.gada 5.aprīli.

Pieteicējam kā tolaik dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības (turpmāk – DzĪKS) „Jubilejas" biedram ir tiesības uz informāciju, proti, saņemt izziņu par to, kādai personai piederēja dzīvoklis J.Vācieša ielā 3-15, sākot ar 1992.gada 3.augustu.

[2.8] VZD šajā jautājumā vadās no nepatiesām ziņām – DzĪKS „Jubilejas" 1995.gada 14.augusta izziņas Nr.381. Šim dokumentam nav juridiska spēka.

No šīs izziņas VZD secina, ka tā apliecina faktu, ka *A.M.* ir kooperatīva biedrs un viņa veikusi pilnīgu paju iemaksu par dzīvokli. Šāds secinājums ir pretrunā ar Augstākās padomes 1991.gada 4.decembra lēmuma „Par likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" spēkā stāšanās kārtību" 2.punktu, kurā noteikts reorganizēt vai likvidēt sabiedrības līdz 1992.gada 1.jūlijam. Tas nozīmē, ka VZD ignorē Augstākās padomes lēmumu, jo pēc 1992.gada 1.jūlija neeksistē ne DzĪKS biedri, ne viņu pajas.

[2.9] Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra uzskaites dati par īpašuma veidu – „fiziskas personas" – liecina par jau īstenotu privatizāciju, pie tam – uz pieteicēja vārda, jo tajā norādīti konkrēti personas dati.

Situācija, kad fiziskas personas īpašumam no 1992.gada 3.augusta VZD nevar noteikt piederību, nav iespējama.

[2.10] Līdz ar to pieteicējs uzskata VZD rīcību par ņirgāšanos par DzĪKS „Jubilejas" biedru – pieteicēju.

[3] VZD (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka *Z.M.* pieteikumu uzskata par noraidāmu, un paskaidro tālāk minēto.

[3.1] 2004.gada 3.septembrī pieteicējs vērsās VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā ar lūgumu izsniegt divas atsevišķas izziņas par fiziskas personas vārdu, kam piederēja īpašums J.Vācieša ielā 3-15 uz 1993.gada 5.aprīli, un datumu, kad tas reģistrēts Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā.

VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa 2004.gada 15.septembrī izdeva administratīvo aktu Nr.1-11/6648, paskaidrojot, ka VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa nevar izsniegt izziņu, norādot fiziskas personas vārdu, kurai 1993.gadā piederēja dzīvoklis J.Vācieša ielā 3-15.

[3.2] Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecība izsniegta, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas valdes 1995.gada 6.septembra izziņu Nr.2/20-1249.1 un 1995.gada 14.augusta DzĪKS „Jubilejas" izziņu Nr.381, 1996.gada 14.maija izziņu Nr.1-10902.

[3.3] 1992.gada 3.augusta nekustamā īpašuma uzskaites kartītē, kas sastādīta, pamatojoties uz kooperatīvās sabiedrības iesniegtajiem sarakstiem, kā kooperatīva biedrs minēts pieteicējs, bet iepriekšminētais ieraksts neapliecina īpašuma tiesības uz konkrēto dzīvokli.

Tāpat pieteicēja uzmanība tika vērsta uz faktu, ka nekustamais īpašums J.Vācieša ielā 3-15 ir ierakstīts zemesgrāmatā, un jebkuri strīdi par tā piederību ir risināmi vispārējā tiesāšanās kārtībā, ceļot īpašuma prasību tiesā.

[3.4] Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 76. un 79.pantu, VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2004.gada 15.septembra administratīvo aktu Nr.1-11/6648 pieteicējam bija tiesības apstrīdēt viena mēneša laikā augstāk stāvošā iestādē. No VZD rīcībā esošiem dokumentiem redzams, ka apstrīdēšanas iesniegumu pieteicējs nav iesniedzis un saskaņā ar APL 46.pantu nav lūdzis atjaunot procesuālo termiņu iesnieguma iesniegšanai.

[3.5] Pieteicējs apstrīdējis VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005.gada 22.jūlija rakstu Nr.2B-1/899, kurš APL 1.panta trešās daļas izpratnē nav uzskatāms par administratīvo aktu.

[3.6] Attiecībā uz pieteicēja pretenziju par to, ka VZD, sniedzot 2005.gada 8.septembra atbildi Nr.M-859/2B-1fiz/729, nav ievērojis likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.panta prasības, VZD paskaidro, ka saskaņā ar APL

64.panta pirmo daļu, ja administratīvā lieta ierosināta uz iesnieguma pamata, iestāde pieņem lēmumu par administratīvā akta izdošanu vai lietas izbeigšanu viena mēneša laikā no iesnieguma iesniegšanas dienas, ja normatīvajā aktā nav noteikts īsāks termiņš.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja iesniegums VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā tika saņemts 2005.gada 8.augustā un administratīvais akts tika izdots 2005.gada 8.septembrī, VZD nav pārkāpis administratīvā akta izdošanas termiņu.

[3.7] Izvērtējot visus VZD rīcībā esošos materiālus, nav konstatējama pieteicēja apzināta maldināšana un nepatiesu ziņu sniegšana, kā arī nav pārkāpta atbildes sniegšanas kārtība un likumā noteiktie termiņi atbilžu sniegšanai. Līdz ar to pieteicēja lūgumam par kompensācijas Ls 5000 apmērā piedziņu no VZD nav pamata.

[4] Ar Administratīvas rajona tiesas 2006.gada 6.oktobra spriedumu *Z.M.* pieteikums par VZD faktisko rīcību, pienākuma uzlikšanu izsniegt izziņu un atlīdzinājuma piedziņu noraidīts.

Spriedumā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Tiesa uzskata, ka atbildētājs nepamatoti atzinis, ka VZD sniegtās atbildes par atteikumu izsniegt pieteicēja pieprasīto izziņu, ir administratīvie akti. Tiesas ieskatā VZD 2004.gada 15.septembra vēstule Nr.1-1.1./6648 nav administratīvs akts, bet gan atbilde uz pieteicēja iesniegumu, kurā lūgts izsniegt izziņu.

Tā kā VZD nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra izziņa nav uzskatāma par administratīvu aktu saskaņā ar APL 1.panta trešo daļu, bet gan par iestādes faktisko rīcību atbilstoši APL 89.pantam, tad arī atteikums izsniegt šādu izziņu nav uzskatāms par administratīvu aktu, bet gan par iestādes faktisko rīcību.

[4.2] Konkrētajā lietā strīds ir par noteikta satura izziņas izsniegšanu. Lai konstatētu, vai atbildētājam bija pienākums izsniegt pieteicēja norādīto konkrēta satura izziņu, tiesai jākonstatē, ka pieteicēja apgalvotais, ka viņš ir bijis dzīvokļa J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, īpašnieks laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam, un ir bijis reģistrēts VZD kā minētā dzīvokļa īpašnieks, atbilst patiesībai.

Iestāde atteikumu pamatojusi ar to, ka atbilstoši likumam „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli rodas līdz ar pagaidu apliecības saņemšanu. Šādu pagaidu apliecību VZD ir izsniedzis *A.M.* 1996.gada 14.maijā. Līdz tam īpašuma tiesības uz šo dzīvokli VZD kadastra reģistrā nav reģistrētas. Ņemot vērā, ka VZD reģistrā pieteicējs no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam nav bijis reģistrēts kā dzīvokļa īpašnieks, VZD nevar izsniegt pieteicēja pieprasīto izziņu.

[4.3] Atbilstoši likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" (redakcijā uz 1992.gada 1.janvāri) 2.pantam šā likuma privatizācijas objekts bija dzīvokļi daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās, kas pieder dzīvokļu celtniecības kooperatīviem.

Likums „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju” noteica zināmu kārtību, lai iegūtu īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli.

No minētā arī izriet pieteicēja viedokļa nepareizība, ka līdz ar likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju” spēkā stāšanos viņš būtu atzīstams par kooperatīvā dzīvokļa īpašnieku. Šā likuma 5.pants paredzēja, ka Dzīvokļu celtniecības kooperatīvs sešu mēnešu laikā no brīža, kad šis likums stājas spēkā, iesniedz Latvijas Republikas Nekustamā īpašuma reģistram kooperatīvo dzīvokļu privatizācijai nepieciešamos dokumentus. Tādējādi tika sniegti dati par kooperatīvo dzīvokļu paju turētājiem, kuri norādīti nekustamā īpašuma uzskaites kartītē. Kā pamatoti tiesas sēdē norādīja VZD pārstāves, tad nekustamā īpašuma uzskaites kartītē tika norādīti iespējamie īpašnieki (pajas turētāji), kuri varēja iegūt īpašuma tiesības.

Likuma 3.pants noteica, ka privatizācijas subjekts ir dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedrs, kurš pilnīgi vai daļēji nomaksājis paju par viņam lietošanā nodoto dzīvokli un kurš uzņemts par dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedru, nepārkāpjot likumdošanas aktus par pierakstīšanos un imigrāciju, kā arī citus likumdošanas aktus. Likuma 6.pants noteica, ka dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedram īpašuma tiesības uz dzīvokli rodas no brīža, kad īpašums reģistrēts Latvijas Republikas nekustamā īpašuma reģistrā. Latvijas Republikas Nekustamā īpašuma reģistrs izsniedz dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedram īpašumu apliecinošu dokumentu.

Īpašuma tiesību pagaidu apliecību VZD ir izsniedzis *A.M.* 1996.gada 14.maijā. Apliecība izsniegta, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas valdes 1995.gada 6.septembra izziņu Nr.2/20-1249.1 un 1995.gada 14.augusta DzĪKS „Jubilejas” izziņu Nr.381.

VZD norāda, ka dzīvokļa īpašums nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā tiek uzskatīts par reģistrētu, līdzko ir izgatavota un parakstīta „Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecība”. Līdz 1996.gada 14.maijam, proti, pieteicēja norādītajā laika posmā – no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam īpašuma tiesības uz šo dzīvokli VZD Kadastra reģistrā nav reģistrētas, kas norādīts atbildētāja sniegtajās atbildēs uz pieteicēja iesniegumiem par izziņas izdošanu.

[4.4] Tiesa par nepareizu uzskata pieteicēja viedokli, ka līdz ar likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju” spēkā stāšanos viņš būtu atzīstams par kooperatīvā dzīvokļa īpašnieku un par nepamatotu šajā sakarā uzskata pieteicēja atsaukšanos uz Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1991.gada 4.decembra lēmumu ”Par Latvijas Republikas likuma "Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" spēkā stāšanās kārtību” 2. punktu, kurš noteica, ka visiem dzīvokļu celtniecības kooperatīviem, kas nodibināti pirms šā likuma stāšanās spēkā, līdz 1992.gada 1.oktobrim jālikvidējas vai jāreorganizējas Latvijas Republikas 1991.gada 6.augusta likumā "Par kooperatīvajām (kopdarbības) sabiedrībām" noteiktajā kārtībā”.

No šā lēmuma punkta nekādā veidā neizriet pieteicēja īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli, jo īpašuma tiesību iegūšanai uz kooperatīvo dzīvokli likums paredzēja zināmu kārtību.

[4.5] Tāpat tiesas ieskatā šajā procesā nav nozīmes pieteicēja argumentiem, ka, viņaprāt, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas valdes 1995.gada 6.septembra izziņai Nr.2/20-1249.1 un 1995.gada 14.augusta DzĪKS „Jubilejas" izziņai Nr.381 nav juridiska spēka un tās satur nepatiesas ziņas.

Kā tiesa noskaidroja, tad Rīgas apgabaltiesā pieteicējs cēlis prasību par īpašuma tiesību apliecinošu dokumentu atzīšanu par spēkā neesošu un juridiskā fakta konstatēšanu. Tādējādi lietā pastāv strīds par īpašuma tiesībām uz dzīvokli J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, un šajā procesā tiks vērtētas pieteicēja norādītās izziņas, bet VZD nepārbauda tam iesniegto izziņu atbilstību saturam. Atbilstoši likumam VZD kārto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmu.

Arī tagad spēkā esošā Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma (spēkā no 01.01.2006.) 7.pants noteic, ka šā likuma izpratnē par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstama persona, kas ir nostiprinājusi īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Šā likuma izpratnē cita starpā par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstama arī persona, kura reģistrēta Kadastra informācijas sistēmā kā īpašnieks un ieguvusi īpašuma tiesības uz (..) dzīvokli, kas privatizēts vai atsavināts likumā "Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju", (..) noteiktajā kārtībā.

Nav nozīmes, ka šis likums ir spēkā tikai no 2006.gada 1.janvāra, jo tas konkrētajā jautājumā precizējis to, kas izrietēja arī no tai laikā spēkā esošajiem Ministru kabineta noteikumu Nr.158 "Nekustamā īpašuma Valsts kadastra noteikumi" un citiem likumiem, tai skaitā, likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju".

[4.6] Tāpat tiesa nepiekrīt, ka nav ievēroti atbildes sniegšanas termiņi.

Pieteicējs ar iesniegumu VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā vērsies 2005.gada 22.jūnijā. VZD iestāde 2005.gada 8.jūlijā sniegusi starpatbildi, bet 2005.gada 22.jūlijā – atbildi. Tādējādi iestāde ievērojusi likumā „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.pantā noteikto termiņu. 2005.gada 8.augustā pieteicējs nosūtījis atkārtotu iesniegumu.

Atbilde uz šo iesniegumu sniegta 2005.gada 8.septembrī. Atbildētājs uzskatījis, ka šajā gadījumā izdodams administratīvais akts, un vadījies no Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmajā daļā noteiktajiem administratīvo aktu izdošanas termiņiem. Tiesa minēto vēstuli nevērtē kā administratīvo aktu, bet neuzskata, ka iestāde pārkāpusi likumā noteikto atbildes sniegšanas termiņu, pirmkārt, tādēļ, ka atbilde ir sniegta 30 dienu laikā.

[4.7] Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa secina, ka, tā kā līdz 1996.gada 14.maijam īpašuma tiesības uz dzīvokli J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, VZD nekustamā īpašuma Kadastra reģistrā nav reģistrētas, tad VZD nav pamata izsniegt izziņu par to, ka pieteicējs ir bijis minētā dzīvokļa īpašnieks norādītajā laika posmā. Tādējādi tiesai nav pamata VZD faktisko rīcību,

neizsniedzot izziņu, atzīt par prettiesisku un nav arī pamata uzlikt VZD izsniegt pieteicēja pieprasīto izziņu.

[4.8] Pieteicējs arī lūdzis piedzīt atlīdzinājumu par nodarīto morālo kaitējumu 5000 (pieci tūkstoši) latu apmērā.

Saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņiem nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu izlemjams tikai pieteikuma apmierināšanas gadījumā, proti, ja tiesa atzītu atbildētāja faktisko rīcību par prettiesisku. Tā kā tiesa prasījumu noraida un konstatējusi, ka atbildētāja rīcība atbilst tiesību normām, tad prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu arī noraidāms.

[5] Nepiekrītot Administratīvas rajona tiesas 2006.gada 6.oktobra spriedumam, *Z.M.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt iepriekš minēto spriedumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Spriedums taisīts ne par pieteicēja pieteikumu. Pieteicējs nav lūdzis izziņu par sevi, bet gan pieprasījis informāciju par to, kādai fiziskai personai piederējis īpašums J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam.

Pieteicējs nav lūdzis tiesu uzlikt par pienākumu VZD izsniegt konkrēta satura izziņu, kurā norādīts, ka laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam pieteicējs ir bijis dzīvokļa J.Vācieša ielā 3-15 īpašnieks.

Tāpat pieteicējs nav vērsies VZD pēc izziņas par dzīvokļa īpašnieku, bet gan lūdzis izsniegt izziņu par to, kam piederēja minētais dzīvoklis noteiktajā laika posmā.

[5.2] Pieteicējs nav teicis, ka no 1992.gada 1.janvāra uzskata sevi par dzīvokļa īpašnieku. Pieteicējs uzskata, ka uz 1992.gada 1.janvāri ir pilnībā nomaksājis pajas par savā lietošanā nodotu dzīvokli.

Pieteicējs nav izstājies no Dzīvokļu celtniecības kooperatīva (turpmāk – DCK) tā darbības laikā. Pēc DCK darbības izbeigšanās un DzĪKS izveidošanas pieteicējs vairs nebija DCK biedrs un neturēja DCK paju. Pieteicējs pārgāja DzĪKS.

[5.3] Vērtēšanas birojs 1996.gada 14.maijā nelikumīgi izsniedza apliecību Nr.1-10902. Ministru padomes lēmumā Nr.115 ir dokumentu saraksts, kas nepieciešami privatizācijai. Kā viens no tiem minēts inventarizācijas dienesta uzskaites kartīte. Pieteicējam VZD tādu izsniedza. Tādēļ, pieteicējs pamatoti uzskata, ka šī kartīte ir viņa privatizācijai nepieciešamais dokuments, kuru nevar izmantot cita persona.

[5.4] Pieteicēja vārds Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā ierakstīts uz likuma pamata. Par to VZD 1992.gadā bija iesniegti saraksti ar DCK biedru personas datiem. Tā kā tiesa nav pārbaudījusi šo dokumentu,

tiesa nav konstatējusi, kādas pieteicēja tiesības nodrošinātas ar šo dokumentu – sarakstiem.

[5.5] Tiesa sprieduma [11] punktā nav konstatējusi, ka dzīvojamās mājas, kas piederēja DCK, tika sadalītas dzīvokļu īpašumos 1992.gada 3.augustā. Līdz ar to privatizācijas objekts „kooperatīvais dzīvoklis" pazuda.

Tiesa, atzīmējot, ka dokumentus vajadzēja nodot laika posmā no 1992.gada 1.janvāra līdz 1992.gada 1.jūlijam, nav pārbaudījusi, ka par pieteicēju tiešām ir iesniegti dokumenti Nekustamā īpašuma reģistrā, bet par *A.M.* – nē. *A.M.* nav inventarizācijas dienesta uzskaites kartītes ar viņas kā iespējamā īpašnieka vārdu.

[5.6] Tiesa nav norādījusi, ka *A.M.* nav bijusi DCK biedrs. *A.M.* nav saņēmusi lietošanā dzīvokli. Kooperatīvo dzīvokli pēc ordera saņēma pieteicējs, nevis *A.M.*

[5.7] Attiecībā uz VZD rīcību – atbildes nesniegšanu termiņā – tiesa uzskata, ka to drīkst neievērot, ja iestāde atbildi uzdod par administratīvo aktu. Pieteicējs uzskata, ka VZD un tiesa ignorē likumu un viņa tiesības. Pieteicējs ir iesniedzis VZD iesniegumu, kurā lūdzis izsniegt vienkāršu izziņu no arhīva par kādreizējo dzīvokļu piederību, nevis sevi vai *A.M.*

[5.8] 2004.gada 6.aprīlī tiesības uz īpašumu nostiprinātas uz *A.K.* vārda. Neskatoties uz to, VZD maldina pieteicēju, 2005.gada 8.septembrī norādot, ka tas pieder *A.M.*

[6] VZD rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Papildus paskaidrojumā par pieteikumu norādītajam tajā minēti šādi argumenti.

Dzīvokļa īpašums Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā tiek uzskatīts par reģistrētu, līdzko ir izgatavota un parakstīta „Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecība". Pieteicēja norādītajā laikā īpašuma tiesības uz dzīvokli J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā, kā arī reģistrācijas žurnālos nebija reģistrētas. Manuālajā reģistrā jeb reģistrācijas žurnālā 1996.gada 14.maijā tika reģistrēts fakts par īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecības izsniegšanu *A.M.*. VZD nevar izsniegt pieteicējam izziņu par dzīvokļa J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, piederību laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam, jo VZD rīcībā nav šādas informācijas.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādīto motīvu pamata. Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un pieteikumu lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 89.panta otrajai daļai iestādes faktiskā rīcība ir arī iestādes sniegta izziņa.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai VZD ir uzliekams pienākums izsniegt pieteicējam izziņu par dzīvokļa J.Vācieša ielā 3 – 15, Rīgā, īpašnieku laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam.

Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs ar savu rīcību ir nepamatoti atteicies izsniegt izziņu par dzīvokļa piederību.

Tādējādi vispirms jānoskaidro, vai atbildētājam bija pienākums sniegt izziņu pieteicēju interesējošā jautājumā un vai pieteicējam izziņa ir sniegta.

[10] No lietas materiāliem izriet tālāk norādītie fakti.

[10.1] Pieteicējs ar lūgumu sniegt izziņu sākotnēji vērsās VZD Rīgas reģionālajā iestādē. Proti, 2005.gada 22.jūnijā pieteicējs vērsies ar iesniegumu (lietas 19.lpp.) VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā, lūdzot sniegt izziņu par dzīvokļa J.Vācieša ielā 3 – 15, Rīgā, īpašnieku laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam. Atbildi uz šo iesniegumu VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa sniegusi 2005.gada 22.jūlijā (lietas 21.lpp). Atbildē norādīts, ka par iesniegumā ietvertajiem jautājumiem VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa sniegusi atbildi pieteicējam ar 2004.gada 15.septembra vēstuli Nr.1-1.1/6648 (lietas 22.lpp.).

[10.2] VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa 2004.gada 15.septembra vēstulē Nr.1-1.1/6648 norāda, ka līdz 1996.gada 14.maijam īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr.15 J.Vācieša ielā 3, Rīgā, VZD nav reģistrētas. Atbildē norādīts, ka šo atteikumu izsniegt informāciju var apstrīdēt VZD augstāk stāvošajā instancē. Pieteicējs minēto atbildi nav apstrīdējis un pārsūdzējis.

[10.3] 2005.gada 8.augustā pieteicējs VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2004.gada 15.septembra vēstuli Nr.1-1.1/6648 apstrīdējis VZD ģenerāldirektoram. Iesniegumā lūgts sniegt izziņu par to, kam piederēja dzīvoklis J.Vācieša ielā 3 – 15, Rīgā, laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam (lietas 24. – 25.lpp.).

[10.4] 2005.gada 8.septembrī VZD ģenerāldirektors sniedzis atbildi Nr.M-859/2B-1fiz/729. Atbildē norādīts, ka par iesniegumā ietvertajiem jautājumiem VZD sniedzis atbildi pieteicējam ar 2004.gada 15.septembra vēstuli Nr.1-1.1/6648, kura uzskatāma par administratīvu aktu un kuru pieteicējam bija tiesības pārsūdzēt tiesā.

[11] No iepriekš minētajiem faktiem secināms, ka pieteicējs vēlas saņemt izziņu par konkrēta dzīvokļa īpašnieku laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam.

Laikā, kad pieteicējs vērsās iestāde ar iesniegumu par izziņas saņemšanu, spēkā bija 1992.gada 15.decembra likums „Par Valsts zemes dienestu”. Minētā likuma 2.panta 3.punkts noteica, ka VZD uzdevums ir

zemes un citu nekustamo īpašumu valsts kadastra izstrādāšana, ieviešana un kārtošana.

Saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 30.aprīļa noteikumiem Nr.158 „Nekustamā īpašuma valsts kadastra noteikumi" nekustamā īpašuma valsts kadastrs ir sakārtotu datu kopums par nekustamā īpašuma atrašanās vietu, robežām, apmēru, stāvokli, vērtību, kā arī par tā īpašniekiem un lietotājiem.

Minēto noteikumu 44.punkts noteica, ka visi valsts, pašvaldību, fizisko un juridisko personu nekustamie īpašumi, kas atgūti (īpašuma tiesību atjaunošanas gadījumos) vai iegūti privatizācijas gaitā (ieskaitot privatizētos dzīvokļus) un darījumu rezultātā saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem, kā arī zemes lietojumi ir reģistrējami nekustamo īpašumu un zemes lietojumu reģistrā (turpmāk tekstā – „kadastra reģistrs").

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka VZD rīcībā ir informācija par nekustamajiem īpašumiem, kas iegūti īpašuma tiesību atjaunošanas gadījumos, privatizācijas gaitā un darījumu rezultātā saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem, to īpašniekiem un lietotājiem.

[12] Likuma „Par Valsts zemes dienestu" 3.panta otrās daļas 8.punkts noteica, ka VZD ir tiesības sniegt publiskos pakalpojumus; valsts, pašvaldību, juridisko un fizisko personu nodrošināšana ar nekustamā īpašuma valsts kadastra un citu VZD uzturēto informāciju ārējos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Ministru kabineta 1996.gada 30.aprīļa noteikumu Nr.158 „Nekustamā īpašuma valsts kadastra noteikumi" 58.pants noteica, ka pārējām fiziskajām un juridiskajām personām kadastra dati par konkrētām kadastra vienībām ir pieejami par maksu, pamatojot savas vajadzības iesniegumā un ja tās nav pretrunā ar sabiedrības interesēm.

Ministru kabineta 2005.gada 1.februāra noteikumu Nr.92 *(spēkā līdz 2006.gada 2.jūnijam)* „Valsts zemes dienesta nolikums" punkts 3.12 noteica, ka lai nodrošinātu funkciju izpildi, dienests normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniedz valsts un pašvaldību iestādēm, kā arī juridiskajām un fiziskajām personām dienesta uzturētajās informācijas sistēmās iekļautās ziņas.

No minētajām tiesību normām izriet pieteicēja subjektīvās tiesības prasīt VZD izziņu no Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra par konkrēta nekustamā īpašuma īpašniekiem, kā arī citu informāciju, kas ir VZD rīcībā. Savukārt, VZD ir pienākums nodrošināt pieteicēju ar tā rīcībā esošo informāciju. Turpmāk noskaidrojams ,vai VZD minēto pienākumu izpildīja.

[13] Lietā nav strīda par to, ka dzīvoklis J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, tika privatizēts uz *A.M.* vārda un ka pirms privatizācijas minētais dzīvoklis bija kooperatīvais dzīvoklis.

Kooperatīvo dzīvokļu privatizācijas kārtība reglamentēta likumā „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju", kā arī citās tiesību normās. Likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" 6.pants noteic, ka dzīvokļu celtniecības

kooperatīva biedram īpašuma tiesības uz dzīvokli rodas no brīža, kad īpašums reģistrēts Latvijas Republikas Nekustamā īpašuma reģistrā, un reģistrs izsniedz dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedram īpašumu apliecinošu dokumentu.

Ministru Padomes 1992.gada 3.aprīļa lēmums Nr.115 „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizācijas dokumentiem" 3.punkts noteic, ka līdz nekustamā īpašuma reģistra izveidošanai valsts tehniskās inventarizācijas dienesti izsniedz privatizēto kooperatīvo dzīvokļu īpašniekiem Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecības, kuras pēc nekustamā īpašuma reģistra izveidošanas jāapmaina pret reģistrācijas apliecībām.

Šis pat lēmums apstiprina kooperatīvo dzīvokļu privatizācijai nepieciešamo dokumentu sarakstu, kuri jāiesniedz, lai saņemtu Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecību.

Vērtējot kopsakarā minētās tiesību normas Administratīvā apgabaltiesa nodibina, ka īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli fiziskai personai rodas brīdī, kad, balstoties uz fiziskas personas iesniegtu noteiktu dokumentu kopumu, iestāde izsniedz noteikta parauga dokumentu – Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecību. Savukārt kooperatīvā dzīvokļa iegūšana īpašumā privatizācijas gaitā saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 30.aprīļa noteikumu Nr.158 „Nekustamā īpašuma valsts kadastra noteikumi" 44.punktu ir pamats šāda dzīvokļa reģistrācijai Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā.

[14] Pamatojoties uz lietas materiālos esošo informāciju, Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka fiziskas personas īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, nodibinātas ar Rīgas Valsts Tehniskās inventarizācijas biroja 1996.gada 14.maija Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecības Nr.1-10902 izsniegšanu uz *A.M.* vārda (lietas 107.lpp.).

No minētā izriet, ka laikā līdz 1996.gada 14.maijam nevienai fiziskai personai nebija īpašuma tiesību uz kooperatīvo dzīvokli Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, līdz ar to, kā pamatoti norādīts VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2004.gada 15.septembra vēstulē Nr.1-1.1/6648, VZD Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā līdz 1996.gada 14.maijam nav reģistrētas ziņas par dzīvokļa Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, īpašnieku.

Ņemot vērā minēto un iepriekš secināto, ka īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli fiziskai personai rodas brīdī, kad, tiek saņemta Īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecība, un uz tās pamata tiek iekļautas ziņas VZD kārtotajā kadastra reģistrā, nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka lietas materiālos esošā VZD 1992.gada 3.augustā sastādītajā nekustamā īpašuma reģistra uzskaites kartītē Nr.4178/15 iekļautie dati par dzīvokli Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, un pieteicēju norāda uz dzīvokļa īpašuma tiesību rašanos un reģistrācijas faktu.

Iepriekš minēto apsvērumu dēļ nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka līdz ar likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" spēkā stāšanos viņš

būtu atzīstams par kooperatīvā dzīvokļa īpašnieku un par nepamatotu šajā sakarā apgabaltiesa uzskata arī pieteicēja atsaukšanos uz Latvijas Republikas Augstākās Padomes 1991.gada 4.decembra lēmumu ”Par Latvijas Republikas likuma „Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju” spēkā stāšanās kārtību” 2.punktu, kas noteica, ka visiem dzīvokļu celtniecības kooperatīviem, kas nodibināti pirms šā likuma stāšanās spēkā, līdz 1992.gada 1.oktobrim jālikvidējas vai jāreorganizējas Latvijas Republikas 1991.gada 6.augusta likumā „Par kooperatīvajām (kopdarbības) sabiedrībām” noteiktajā kārtībā”.

No šā lēmuma punkta nekādā veidā neizriet pieteicēja īpašuma tiesības uz kooperatīvo dzīvokli, jo kā jau tiesa iepriekš norādīja, tad īpašuma tiesību iegūšanai uz kooperatīvo dzīvokli likums paredzēja zināmu kārtību.

Tāpat Administratīvās apgabaltiesas ieskatā šajā procesā nav nozīmes pieteicēja argumentiem, ka viņaprāt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas valdes 1995.gada 6.septembra izziņai Nr.2/20-1249.1 un 1995.gada 14.augusta DzĪKS „Jubilejas” izziņai Nr.381 nav juridiska spēka un tās satur nepatiesas ziņas. Minētie dokumenti bija par pamatu dzīvokļa privatizācijai uz *A.M.* vārda, bet konkrētajā tiesvedības procesā netiek pārbaudīta dzīvokļa Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, privatizācijas procesa pamatotība un tiesiskums.

[15] Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, VZD nevar izsniegt izziņu par dzīvokļa Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, piederību laikā no laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam, jo šādas informācijas iestādes rīcībā nav.

Uz minēto apstākli savā 2004.gada 15.septembra vēstulē Nr.1-1.1/6648 norādījusi VZD Lielrīgas reģionālās nodaļa un uz minēto atbildi savukārt atsaucas VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa savā 2005.gada 22.jūlija vēstulē Nr.2B-1/899.

[16] Šajā sakarā Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka VZD ir attiecies izsniegt pieteicēja pieprasīto izziņu (informāciju).

Kā jau iepriekš norādīts, VZD nevar izsniegt izziņu par dzīvokļa Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, piederību laikā no laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam, jo VZD Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā šādas ziņas par minēto laika posmu nav reģistrētas. Par minēto faktu VZD ir sniedzis pieteicējam atbildi.

Ņemot vērā, ka VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa savā 2005.gada 22.jūlija vēstulē Nr.2B-1/899 atsaucas uz 2004.gada 15.septembra vēstuli Nr.1-1.1/6648 (turpmāk - VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas atbilde), atzīstams, ka tiesai jāvērtē minētajā atbildē norādītais.

Vērtējot VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas atbildes saturu pēc būtības, apgabaltiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā vēstule ir nevis atteikums sniegt informāciju, bet tieši pretēji – atzīstams, ka pieteicējam ir sniegta noteikta satura un apjoma informācija par iesniegumā uzdoto jautājumu.

Tas apstāklis vien, ka atbildētāja sniegtās atbildes saturs neatbilst tieši tāda satura informācijai, kādu vēlējies saņemt pieteicējs, nevar kalpot par pamatu uzskatam, ka atbildētājs informāciju atsakās sniegt, slēpj, sagroza, vilto vai kā citādi ar to manipulē.

Konkrētajā gadījumā VZD izsniedza pieteicējam informāciju par to, ka iesniedzēju interesējošā laika periodā VZD nav reģistrētas ziņas par dzīvokli Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā, kā arī sniedzis citas ziņas, kas ir VZD rīcībā par minēto nekustamo īpašumu, proti, par dokumentiem, uz kuru pamata dzīvoklis reģistrēts kadastra reģistrā, kā arī izskaidrojis VZD 1992.gada 3.augustā sastādītajā nekustamā īpašuma reģistra uzskaites kartītē Nr.4178/15 izdarīto ierakstu nozīmi.

Tādējādi Administratīvās apgabaltiesas ieskatā atbildē ir ietverta atbildētāja rīcībā esošā informācija attiecībā uz pieprasījuma objektu – dzīvokli Nr.15, J.Vācieša ielā 3, Rīgā. Atbilde ir sniegta pēc būtības. Cēloņsakarīgi minētājā atbildē nav un nevarēja būt ietverta informācija, kuras nav atbildētāja rīcībā. Līdz ar to šajā gadījumā nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs ir atteicies izsniegt pieprasīto informāciju.

[17] Administratīvā apgabaltiesa uzskata par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka VZD sniegtās atbildes uz iesniegumiem ir uzskatāmas par administratīviem aktiem un šajā jautājumā pievienojas pirmās instances tiesas argumentācijai (skat. punktu [4.1]).

Tāpat Administratīvā apgabaltiesa uzskata par pamatotiem pirmās instances tiesas secinājumus (skat. punktu [4.6]) attiecībā uz procesuālo termiņu ievērošanu, VZD sniedzot atbildes uz pieteicēja iesniegumiem, un pievienojas pirmās instances tiesas argumentācijai šajā punktā.

[18] Administratīvā apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicēja apelācijas sūdzībā norādīto (skat. punktu [5.1]), ka pirmās instances tiesa neprecīzi konstatējusi pieteikuma būtību – pieteicējs nav lūdzis iestādei izsniegt izziņu par sevi, bet gan pieprasījis informāciju par to, kādai fiziskai personai piederējis īpašums J.Vācieša ielā 3-15, Rīgā, laika posmā no 1992.gada 3.augusta līdz 1996.gada 14.maijam.

Taču minētā neprecizitāte apgabaltiesas ieskatā nevar ietekmēt pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību un tiesiskumu.

[19] Procesuālās ekonomijas nolūkos Administratīvā apgabaltiesa nevērtēs pārējos pieteicēja apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus (skat. punktus [5.4] - [5.8], jo tie nevar ietekmēt lietas būtību, kā arī pārsūdzētā pirmās instances tiesas sprieduma pamatotību un tiesiskumu.

[20] Pamatojoties uz visu iepriekšminēto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka nav pamata VZD faktisko rīcību atzīt par prettiesisku un nav arī pamata uzlikt VZD pienākumu izsniegt pieteicēja pieprasīto izziņu.

[21] Pieteicējs lūdzis piedzīt atlīdzinājumu par nodarīto morālo kaitējumu Ls 5000 apmērā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņiem nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir neatraujami saistīts ar prasījumu par iestādes faktisko rīcību. Tā kā Administratīvā apgabaltiesa prasījumu noraida un konstatējusi, ka atbildētāja rīcība atbilst tiesību normām, tad prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu arī noraidāms.

[22] Balstoties uz iepriekš izdarītajiem secinājumiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *Z.M.* pieteikumu par Valsts zemes dienesta faktisko rīcību, pienākuma uzlikšanu izsniegt izziņu un atlīdzinājuma piedziņu.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja:	*(paraksts)*	S.Liniņa
Tiesneses	*(paraksts)*	I.Amona
	(*paraksts)*	S.Zakrevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2008.gada 12.maijā